

Četrty razdelek je posvečen nekaterim zbranim mišlim o Kosovelovih integralih v italijanščini ter izčrpnemu in bogatemu opisu literarnozgodovinskega dela profesorice Lojzke Bratuž. Monografijo zaokroženo zaključuje intervju, ki ga je Pirjevčeva opravila s Prešernovim nagrajencem Miroslavom Košuto, saj se pesnik dotika marsikaterih tem, ki jih raziskovalka obravnava v knjigi, predvsem pa njegovega odnosa do tržaškega mesta, za katerega pravi, da je tudi naše mesto, tako kot je mesto vseh naštetih in tudi drugih avtorjev, ki so v monografiji poglobljeno analizirani.

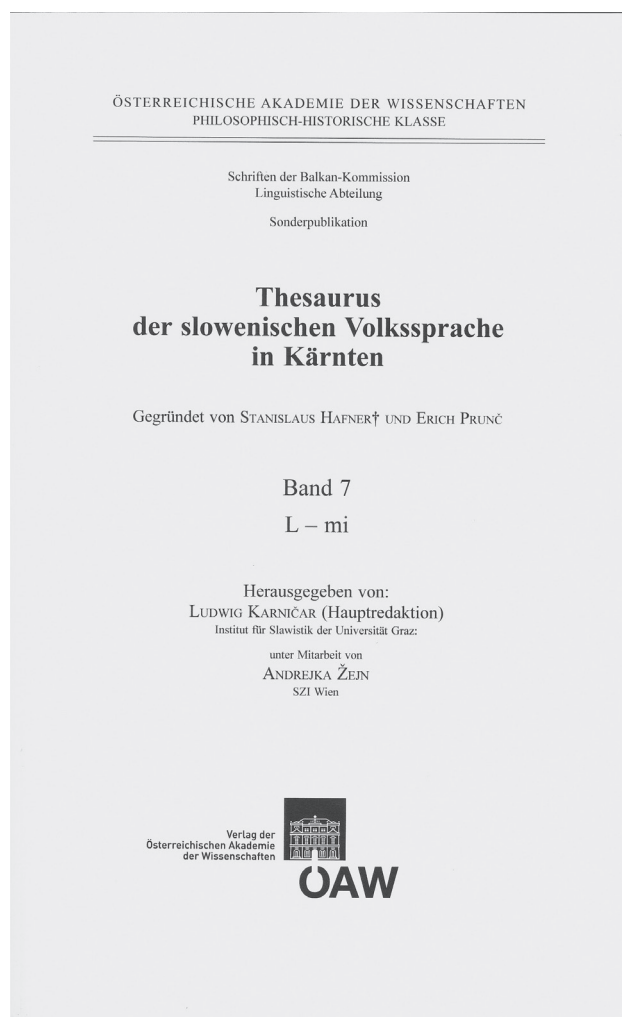
Jadranka Cergol

TEZAVER SLOVENSKEGA LJUDSKEGA JEZIKA NA KOROŠKEM, 7. zvezek (črke L – mi).

Dunaj, Avstrijska akademija znanosti, 2012, 226 str.

Na Dunaju je letos izšel sedmi zvezek *Tezavra*, mednarodno uveljavljenega pripomočka v slovanski primerjalni dialektologiji, etimologiji in onomastiki ter edine dvojezične (slovensko-nemške) konkordance v slovanskem narečjeslovju. Urednik je Ludvik Karničar, glavna sodelavka pa Andrejka Žejn, ki je bila tri leta zaposlena pri graškem dolgoročnem leksikalnem projektu Avstrijske akademije znanosti, ki ga je v razmerju 50 : 50 sofinanciral ZRC SAZU in tako omogočil, da sta lahko regularno izšla dva zvezka s petimi priloženimi jezikovno-geografskimi kartami o poteku diatopičnih sinonimov za krompir, koruzo, košnjo, kositi in gozd. Vemo, kako močno so ogroženi jeziki manjšinskih narodov, še posebej slovenski avtohtoni govori Roža, Podjune in Zilje na Koroškem. Zaradi periferne lege so zanje značilni arhaizmi na glasoslovni in leksikalni ravni, po drugi strani pa so zaradi več kot tisočletnega sobivanja z nemščino zanimivi tudi iz sociolingvističnih razlogov.

Cilj tezavra je objaviti celotno, pred dobrimi 30 leti ekscerpirano slovensko narečno gradivo na Koroškem (gre za več kot 100 znanstvenih člankov, slovenističnih in etnoloških prispevkov, za diplomske naloge in disertacije od leta 1842 pa do leta 1980, skratka od Urbana Jarnika do Herte Lausegger). Zbranih je več kot pol milijona listkov, na katerih so podatki iz omrežja 220 informacijskih točk ziljskega, rožanskega, podjunskega in obirskega narečja, na voljo pa je tudi arhiv s 600 urami posnetkov. Zasnovan je bil kot dvojezičen in sociolingvistično usmerjen narečni slovar z zaključenim korpusom, medtem ko so po drugi strani posamezne besede kot sopomenke, izpeljanke in frazemi označeni z zvezdico, kar pomeni, da so bile dodane na osnovi lastne kompetence, arhiva in preverjanja na terenu. Zato *Tezaver* nudi tudi vpogled v aktualno jezikovno stanje koroških slovenskih govorov, ki je žal zelo zaskrbljujoče.



Vsa čast gre Avstrijski akademiji znanosti, ki je doslej podpirala to pomembno in nadvse dragoceno leksikografsko delo. Nujno potrebno bi bilo, da bi raziskovalka Andrejka Žejn, ki obenem pripravlja jezikovno-geografsko disertacijo o poteku izoleks na avstrijskem Koroškem na osnovi gradiva Inštituta za slavistiko v Gradcu, kartografiranje pa poteka v sodelovanju z geografskim inštitutom Antona Melika na barvni računalniški karti, dobila redno zaposlitev pri projektu, kajti v nasprotnem primeru ni nobene možnosti, da bi delo zagledalo črko Ž. Doslej je namreč sodelovalo pri projektu ducat honorarno zaposlenih sodelavk, a so zaradi večje socialne varnosti bile prisiljene, da so si po letu dni poiskale varnejše delovno mesto. Upati je, da bo životarjenja konec in da bo uvidenost znanstvenih ustanov še trajala. Na terenu se mudi zaradi zanesljivih informantov, po drugi strani pa nadaljnjih kadrovske sprememb *Tezaver* ne bi preživel več.

Rada Cossutta